

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201900
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614201900.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1) N. J., R.. XX. X. XXXX, trvale bytom Q. H., D. XXX/X, t. č. bytom Q. H., D. XXX/XX a 2) I. J., R.. XX. X. XXXX, trvale bytom D., L. XX, o zaplatenie 9915,84 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný 1) a žalovaná 2) s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 7512,91 eura, úrok z omeškania vo výške 174,59 eura a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6336,49 eura od 25. 2. 2013 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovaným splácať v mesačných splátkach vo výške 150 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 306,76 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 740,81 eura, ktoré sú žalovaný 1) a žalovaná 2) p o v i n n í zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu spoločne a nerozdielne do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 3. 3. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovaným 1) a 2), spoločne a nerozdielne, zaplatenia 9915,84 eura, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 3. 2010 do 24. 2. 2013 vo výške 638,65 eura a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 9915,84 eura od 25. 2. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej so I. I., a. s., dňa 13. 12. 2012. Žalovaní uzatvorili dňa 17. 3. 2006 s postupcom zmluvu číslo 630016234, na základe ktorej im boli poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva o úvere spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, preto na právne vzťahy zo zmluvy o úvere je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, a to vrátane premlčania. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 12481,14 eura a pozostávala z istiny vo výške 10272,65 eura, úroku vo výške 1482,65 eura, úroku z omeškania vo výške 678 eur a ostatného príslušenstva vo výške 47,84 eura. V konaní si uplatnil splátky úveru splatné od 20. 3. 2010 do 20. 2. 2016, pričom splátky splatné pôvodne od 20. 2. 2013 do 20. 2. 2016 sa stali splatnými dňa 24. 2. 2013, v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Po postúpení pohľadávky mu žalovaní žiadnu sumu neuhradili. Úrok z omeškania vo výške 638,65 eura

si vyčíslil v sadzbe 8,75 % ročne, zo splátok úveru splatných od 20. 3. 2010 do 20. 2. 2013, a to vždy do 24. 2. 2013.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 4. 12. 2014, žalobca uviedol, že I. I., a. s. uzatvorila so žalovanými zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im poskytla úver vo výške 9958,18 eura, ktorý sa zaviazali žalovaní splatiť, spolu s úrokom vo výške 10,5 % ročne, v splátkach vo výške 137,72 eura mesačne, počnúc od 20. 4. 2006, s konečnou splatnosťou úveru 20. 2. 2016. Účastníci zmluvy si dojednali aj povinnosť žalovaných platiť poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eura mesačne a poplatok za spracovanie úveru vo výške 199,16 eura. V konaní si neuplatňuje sumu vo výške 47,84 eura, predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 678 eur, predstavujúcu úrok z omeškania. Žalovaní čerpali peňažné prostriedky vo výške 9958,18 eura dňa 17. 3. 2006. Na úver zaplatili celkovo 6017,12 eura, z ktorých na istinu bola započítaná suma 5676,06 eura, na poplatky suma 199,16 eura a na úrok z omeškania suma 141,90 eura. Poplatky za správu účtu a za upomienky predstavujú 383,41 eura. Zmluvný úrok vo výške 5607,12 eura bol vyčíslený od poskytnutia úveru ku dňu 31. 8. 2011. Istina predstavuje súčet výšky poskytnutého úveru, poplatkov, úrokov, po odpočítaní úhrad žalovaných, započítaných na istinu. Úrok vo výške 1482,65 eura bol vyčíslený od 1. 9. 2011 do 10. 12. 2012.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trval. Uviedol, že na predmetnú vec je potrebné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu a ustanovenia Obchodného zákonníka. Výšku splátky, navrhnutú žalovaným 1), považoval za neprimeranú, vzhľadom na výšku žalovanej sumy.

Žalovaný 1) výhrady k žalovanej sume nemal, navrhol jej splácanie v splátkach po 100 eur mesačne.

Žalovaná 2) sa k podanej žalobe nevyjadřila.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas a doručené a žalovanej 2), ktorej bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručené náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca ani žalovaná 2) svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný 1) pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že úver vo výške 300.000 Sk im poskytnutý bol, spočiatku ho aj platili. Momentálne býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí mu finančne pomáhajú. Má príslub práce, kde by mohol dosahovať príjem 300-400 eur mesačne. Poberá výsluhový dôchodok vo výške 218 eur mesačne. Má 2 vyživovacie povinnosti. Na dcéru je určené minimálne výživné, na ďalšiu dcéru má určené výživné 90 eur mesačne. Informácie o žalovanej 2) nemá.

Okrem výsluchu žalovaného 1) súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo 0630016234, všeobecnými obchodnými podmienkami I. I., a. s., oznámeniami o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1514/2012/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokusmi o zmiar, prehľadom splátok úveru, prehľadom transakcií na účte žalovaných, zistiť nasledovný skutkový stav:

I. I., a. s. ako veriteľ a žalovaní 1) a 2) ako dlžníci uzatvorili dňa 17. 3. 2006 zmluvu o splátkovom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie spotrebného bezúčelového úveru vo výške 300.000 Sk, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach vo výške 4149 Sk mesačne, spolu s úrokom vo výške 10,5 % ročne, so splatnosťou prvej splátky 20. 4. 2006 a s konečnou splatnosťou úveru 20. 2. 2016. Účastníci zmluvy si dojednali aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 6000 Sk a poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 5,23 %. Žalovaní čerpali úver dňa 17. 3. 2006 vo výške 300.000 Sk. Podľa čl. 7.6.1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Dňa 5. 2. 2013 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 5. 2. 2013 a vyzval žalovaných na jeho zaplatenie do 20. 2. 2013 v celkovej výške 12764,12 eura.

I. I., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 13. 12. 2012 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovaným v celkovej výške 12481,14 eura, z toho istina 10272,65 eura. Podľa prílohy k zmluve, bola posledná úhrada vykonaná dňa 16. 5. 2011. Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovaným postúpenie pohľadávky na žalobcu dňa 18. 12. 2012.

Žalobca pokusom o zmier zo dňa 13. 2. 2014 vyzval žalovaných na úhradu dlhu v celkovej výške 14.643,38 eura, v lehote do 20. 2. 2014.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 8a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba E. P. D. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že I. I., a. s. ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 300.000 Sk, ktorý sa zaviazali splatiť, spolu s dojednaným úrokom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľmi, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Nakoľko žalovaní si svoje povinnosti zo zmluvy o úvere neplnili riadne a včas, žalobca dňa 5. 2. 2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal o jeho zaplatenie do 20. 2. 2013. Žalovaní doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nerozporovali. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi žalobcom a I. I., a. s.. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 3. 3. 2014, v čase podania žaloby na súd už boli premlčané žalované splátky úveru, splatné od 20. 3. 2010 do 20. 2. 2011. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie splátok úveru, ktoré v čase podania žaloby na súd premlčané neboli, teda splatných od 20. 3. 2011 do 20. 2. 2013, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, spolu 24 splátok po 137,72 eura, čo činí 3305,28 eura a zosplatenú istinu úveru, ktorá, podľa prehľadu splátok, predloženého žalobcom, činí 4207,63 eura (súčet súm istiny zo splátok splatných od 20. 3. 2013 do 20. 2. 2016), spolu 7512,91 eura. V zostávajúcej časti uplatnenej sumy, t. j. vo výške 2402,93 eura, súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie splátok úveru, ktoré boli v čase podania žaloby na súd už premlčané, t. j. splátok splatných od 20. 3. 2010 do 20. 2. 2011. Taktiež žalobcovi neprislúchalo úrok zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. pôvodne splatných od 20. 3. 2013 do 20. 2. 2016, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru. Nakoľko žalovaní sa dostali s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Pretože do omeškania s prvou nepremľanou splátkou sa žalovaní dostali dňa 21. 3. 2011, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo splátok splatných od 20. 3. 2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 20. 2. 2013, vždy vo výške úrokov z omeškania uplatnených v žalobe, t. j. 8,75 % ročne, ktorých výška nebola v rozpore s výškou úrokov z omeškania

podľa občianskoprávných predpisov, avšak vždy len z časti istiny jednotlivej splátky, keďže, podľa ustálenej judikatúry, oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania (Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov). Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 79,72 eura od 21. 3. 2011 do dátumu, ku ktorému si vyčíslil žalobca úroky z omeškania v podanej žalobe, t. j. do 24. 2. 2013, v sume 13,51 eura, zo sumy 80,45 eura od 21. 4. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 13,03 eura, zo sumy 81,19 eura od 21. 5. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 12,57 eura, zo sumy 81,93 eura od 21. 6. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 12,07 eura, zo sumy 82,68 eura od 21. 7. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 11,59 eura, zo sumy 83,44 eura od 21. 8. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 11,08 eura, zo sumy 84,20 eura od 21. 9. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 10,55 eura, zo sumy 84,97 eura od 21. 10. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 10,04 eura, zo sumy 85,75 eura od 21. 11. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 9,49 eura, zo sumy 86,53 eura od 21. 12. 2011 do 24. 2. 2013 v sume 8,96 eura, zo sumy 87,32 od 21. 1. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 8,39 eura, zo sumy 88,12 eura od 21. 2. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 7,81 eura, zo sumy 88,93 eura od 21. 3. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 7,26 eura, zo sumy 89,74 eura od 21. 4. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 6,66 eura, zo sumy 90,57 eura od 21. 5. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 6,07 eura, zo sumy 91,39 eura od 21. 6. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 5,45 eura, zo sumy 92,23 eura od 21. 7. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 4,84 eura, zo sumy 93,08 eura od 21. 8. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 4,19 eura, zo sumy 93,93 eura od 21. 9. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 3,53 eura, zo sumy 94,79 eura od 21. 10. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 2,88 eura, zo sumy 95,66 eura od 21. 11. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 2,20 eura, zo sumy 96,53 eura od 21. 12. 2012 do 24. 2. 2013 v sume 1,52 eura, zo sumy 97,41 eura od 21. 1. 2013 do 24. 2. 2013 v sume 0,81 eura a zo sumy 98,31 eura od 21. 2. 2013 do 24. 2. 2013 v sume 0,09 eura, spolu 174,59 eura. Taktiež súd žalobcovi priznal úrok z omeškania od 25. 2. 2013 do zaplatenia, zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy 6336,49 eura, ktorej výška bola zistená z prehľadu splátok, predloženého žalobcom, a ktorá predstavuje zo splátok splatných od 20. 3. 2011 do 20. 2. 2013, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, 2128,86 eura a zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. splatných od 20. 3. 2013 do 20. 2. 2016, 4207,63 eura, vo výške 8,75 % ročne, ktorá nebola v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť priznanú sumu s príslušenstvom spoločne a nerozdielne, nakoľko zmluvu o úvere uzatvorili so I. I., a. s. ako spoludlžníci, bolo im poskytnuté jedno plnenie, na úhradu ktorého s zaviazali spoločne a nerozdielne.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovaným splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 150 eur mesačne. Súd pritom prihliadol k výške príjmov a výdavkov žalovaného 1), výške priznanej sumy ako aj k osobe žalobcu. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, navrhovaných žalovaným 1), by boli neprimerane postihnuté práva žalobcu, keďže len splácanie samotnej istiny by presiahlo 6 rokov. Súd mal za to, že výška splátky, určená v rozsudku, neohrozuje uspokojovanie základných životných potrieb rodiny žalovaného 1), vzhľadom na výšku ním predpokladaného príjmu, ktorý by mal dosahovať v ďalšom zamestnaní, skutočnosť, že poberá aj výsluhový dôchodok, výšku ním tvrdených výdavkov. Súd prihliadol aj ku skutočnosti, že na úhradu žalovaného plnenia bol žalovaný 1) zaviazaný spoločne a nerozdielne so žalovanou 2). Taktiež mal súd za to, že výška určenej splátky neohrozí práva žalobcu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 7512,91 eura, čo činí 75,8 %, jeho neúspech 2402,93 eura, čo percentuálne činí 24,2 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 51,6 % (75,8 % - 24,2 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania

vo výške 51,6 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 594,50 eura, čo činí 306,76 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 51,6 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 1435,67 eura, čo činí 740,81 eura, a to tarifnú odmenu za tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 13. 5. 2015 po 253,94 eura a za štyri úkony právnej služby - účasť na súdnych pojednávaniach dňa 1. 12. 2014, 12. 1. 2015, 16. 2. 2015 a 16. 3. 2015 po 63,49 eura, keďže uvedené pojednávania boli odročené bez prejednávania veci (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 4 citovanej vyhlášky, v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k trom úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura a štyrom úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnych pojednávaniach na trase Košice - Liptovský Mikuláš vo výške cestovného verejnou hromadnou dopravou dňa 1. 12. 2014 v sume 20,60 eura, dňa 16. 2. 2015 v sume 15,24 eura, dňa 16. 3. 2015 v sume 12,15 eura a dňa 13. 5. 2015 v sume 9,16 eura, spolu 57,15 eura, náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnom pojednávaní dňa 12. 1. 2015 na trase Košice - Liptovský Mikuláš a späť, spolu 312 km, pri použití osobného motorového vozidla substitučného právneho zástupcu žalobcu značky Audi A6, evidenčné číslo KE684IN, a to základnú náhradu 0,183 eura x 312 km, t. j. 57,10 eura a náhradu za spotrebované pohonné látky 312 km x 5 l/100 km (spotreba) x 1,167 eura/l (cena paliva zistená z údajov zverejnených Štatistickým úradom SR, keďže žalobca ním uplatnenú cenu paliva nepreukázal), t. j. 18,21 eura, spolu 75,31 eura (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 uvedenej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a daň z pridanej hodnoty 20 % z tarifnej odmeny, režijného paušálu a cestovných náhrad motorovým vozidlom, t. j. zo sumy 1148,77 eura, čo činí 229,75 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť náhradu trov konania splnomocnenému zástupcovi žalobcu, a to spoločne a nerozdielne. Z rovnakých dôvodov, pre ktoré súd povolil žalovaným splácať priznanú sumu v splátkach, im na úhradu trov konania uložil dlhšiu ako zákonnú trojdňovú lehotu, a to lehotu dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd nepriznal žalobcovi náhradu za stratu času, nakoľko cesty na súdne pojednávania neboli vykonané advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Súd nepriznal žalobcovi ani tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za úkon právnej služby - odpoveď na výzvu zo dňa 27. 11. 2014, nakoľko v občianskom súdnom konaní je možné priznať len náhradu účelne vynaložených trov konania. Žalobca uvedeným podaním doplnil žalobu o skutkové tvrdenia, ktoré boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Uvedené tvrdenia však mali byť už súčasťou podanej žaloby, ktorá má obsahovať opis rozhodujúcich skutočností v takom rozsahu, aby bolo možné posúdiť dôvodnosť žalovaného nároku. Skutočnosť, že žalobca neuviedol dostatočne skutkové tvrdenia v podanej žalobe, nemôže byť vyhodnotená v neprospech žalovaných, priznaním náhrady trov konania. Taktiež súd žalobcovi nepriznal náhradu cestovných výdavkov vo výške 3 eurá za použitie taxislužby v Liptovskom Mikuláši, nakoľko, vzhľadom na vzdialenosť vlakovkej stanice a sídla súdu, ich nepovažoval za dôvodne vynaložené. Vynaloženie uvedených výdavkov žalobca neodôvodnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.